

Editörden

Merhabalar,

Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi, Türkiye ve dünyadaki eğitim yönetimi uygulamalarına kaynaklık edecek bilginin yayımlandığı bir alan olmaya devam ediyor. Türkiye, eğitim alanındaki değişim girişimlerinin en yoğun olduğu ülkelerden biridir. Ancak dünyanın en devingen eğitim sistemlerinden birine sahip olmasına karşın Türkiye'nin değişim girişimlerinin hayata geçirilmesinde başarı sağladığı söylenemez. Bunun çeşitli nedenleri vardır. Ancak değişim girişimlerinin başarıya ulaşmasındaki en önemli engel, değişim girişimlerinin somut veriye dayalı olmamasından kaynaklanmaktadır. Konusu ne olursa olsun, girişilen her değişim hareketinin hayata geçirilmesi ve amacına ulaşması için hem tasarım hem de uygulama aşamasında mutlak surette araştırmaya dayalı bilgiye ihtiyaç duyulur. Türkiye, eğitimde değişim girişimlerinin yoğun olduğu tek ülke değildir. Türkiye'nin yakın ve uzak çevresinde birçok ülke, eğitimi en önemli konu olarak gündemlerinde tutmakta ve çağın gerektirdiği bilgi ve becerileri gelecek kuşaklara aktaracak eğitim sistemini kurgulamaya ve bu eğitimi gelecek kuşaklara aktarmaya çalışmaktadırlar. Türkiye ile eğitim sistemleri devingen olan diğer ülkeler arasında en önemli farklardan biri değişim girişimlerinin ne ölçüde bilimsel çalışmalara dayandığı ile ilgilidir. Bu bakımdan, Türkiye'de eğitimde değişim girişimlerine rehberlik edecek bilginin üretilmesi ve yayılması son derece önem taşımaktadır. Bu anlamda, Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi, eğitimde değişim uygulamalarına rehberlik edecek bilimsel bilginin yayımlandığı önemli bir alan olmaya devam etmektedir. Diğer sayılarda olduğu gibi bu sayıda da eğitim ve daha özelden eğitim yönetimine ilişkin çeşitli konulara değinen çalışmalara yer vermiş bulunuyoruz.

İlk çalışmada **Aslan** öğrenen örgüt ile öğrencilerin akademik başarıları arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Aslan çalışmasında öğrenen örgütün beş disiplini ile öğrencilerin mezuniyet ve TEOG puanlarını yordadığını ortaya koymuş, bu sonuçlara dayanarak devlet okullarında öğrenen örgüte ilişkin beş disiplinin geliştirilmesini temin edecek önlemlerin alınmasını önermiştir.

Balcı, Akar ve Öztürk ise “Akademisyenlerin İşlerini Anlamlı Bulma Düzeyinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi” başlıklı çalışmalarında yazarlar, Türkiye’de üç üniversitede farklı unvanlar altında çalışan akademisyenlerin işlerini anlamlı bulma düzeylerini ortaya koymuş ve işlerini anlamlı bulma düzeyinin bazı değişkenler açısından (örnek, üniversite, unvan ve fakülte) farklılık gösterip göstermediği incelemiştir. Çalışmada “katkı anlayışı” ve “işte kendini algılama” boyutlarında fakülte ve unvana göre farklılık ortaya çıkmıştır. Bununla birlikte çalışmada işin kendisi, katkı anlayışı, işte kendini algılama ve denge anlayışı olmak üzere dört farklı alt boyuttan oluşan Anlamlı İş ölçeğinin geliştirilmiş olması da ayrıca alana bir katkıdır.

İlğan ve Cevzici “Öğretmenlerin Toplumdaki Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Algıları ile Onların Mesleki Motivasyonları Arasındaki İlişki” başlıklı çalışmalarında öğretmenlerin görüşlerinden yola çıkarak, öğretmenlik mesleğinin toplumda nasıl algılandığı ve bu algının öğretmenlilerin motivasyonunu yordama düzeyini incelemişlerdir. Çalışmada öğretmenlerin mesleki algılarının orta düzeyde çıkmasına rağmen mesleki motivasyonlarının yüksek olduğu bulunmuştur. Bununla birlikte meslek algısının mesleki motivasyonu yordama gücünün düşük olması da öğretmenlerin bakış açılarından mesleğin statüsüne ilişkin önemli fikirler vermektedir.

Kesik ve Şahin Türkiye’de zorunlu Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersine yönelik öğretmen ve araştırma görevlilerinin görüşlerini incelemiştir. Yazarlar konuyu öncelikle daha geniş sosyolojik ve hukuksal bir temelde tartışmış, ardından Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersinin zorunlu statüsü ve içeriğine ilişkin katılımcı görüşlerini toplamışlardır. Buna göre katılımcıların bazıları dersin hali hazırdaki statüsünde ve içeriğinde verilmesini uygun bulurken katılımcıların büyük bir çoğunluğu dersin zorunlu statüsünü ve içeriğini uygun bulmadığını ifade etmiştir.

Son olarak, **Yıldızhan ve Güçlü** “Eğitim Yönetimi Uzaktan Tezsiz Yüksek Lisans Programlarının Öğretim Üyeleri açısından Değerlendirilmesi” başlıklı çalışmalarında öğretim üyelerinin görüşlerine dayanarak eğitim yönetimi alanındaki uzaktan tezsiz yüksek lisans programlarının nitel bir değerlendirmesini yapmışlardır. Sonuçlar, akademisyenler arasında bu tür programların ticari kaygı ile açıldığını ve alana katkı sağlamadıkları yönünde güçlü bir görüş ortaya koymuştur. Bu bakımdan bu programların bir kalite değerlendirme sürecinden geçirilmesi ve belli standartların oturtulması ve akreditasyon sürecinin geliştirilmesi gerektiği görüşü ortaya çıkmıştır. Çalışma aynı zamanda son yıllarda eğitimi etkileyen önemli bir gelişme olan teknolojinin eğitim yönetimine yansımalarını eğitim yönetimi perspektifi ile incelemesi açısından önemlidir. Bu tür çalışmalar, eğitim yönetiminin açık ve uzaktan eğitim üzerinden verilir verilmemesi ve verilecekse buna yönelik politika ve uygulamalara rehberlik edecek niteliktedir.

Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi dergisinin bu sayısında yükseköğretim alanında iki çalışmaya yer verilmesi, bu iki çalışmadan birinin yükseköğretim alanındaki güncel tartışmalardan biri olan dijitalleşme ve uzaktan eğitimi kapsayan teknolojinin entegrasyonu ile ilgili olması; genel olarak diğer alanlar için güncel olan gelişmelerin eğitim yönetimi alanına da yansıdığını göstermektedir. Bu konudaki eğilimlere bakıldığında eğitim yönetimi araştırmacılarının ilerleyen zamanlarda teknolojinin eğitime entegrasyonuna ilişkin daha fazla çalışma yapacaklarını işaret etmektedir. Öte yandan, eğitim yönetimi alanındaki araştırmacıların yükseköğretim konusuna bir eğitim yöntemi ve eğitim politikası konusu olarak yaklaşacakları ve konu hakkındaki daha fazla araştırma yapacaklarını da işaret etmektedir.

Editörler

Doç. Dr. Kadir Beycioğlu

Prof. Dr. Yaşar Kondakçı